

Utwory te spoczywają na miększym kompleksie glin zwałowych w stanie pół-zwartym ($I_L < 0$), a lokalnie pyłów, przewarstwionych niekiedy na głębokość $4 \div 6$ m nawet kilku metrową nawodnioną warstwą piaszczysto – żwirową.

Budowę geologiczną strefy przypowierzchniowej ilustrują poglądowe przekroje geotechniczne (załącznik Nr 2).

5.3. Wody gruntowe

Wody gruntowe związane są z przypowierzchniową warstwą piasków wodnolodowcowych, oraz z przewarstwieniami piaszczysto – żwirowymi w obrębie serii glin morenowych (zwałowych).

W pierwszym przypadku, mającym duże znaczenie dla projektowanej kanalizacji, poziom wód związany jest i uzależniony w znacznym stopniu od ilości opadów atmosferycznych. Posiadają one swobodne (niekiedy nieznacznie napięte) zwierciadło i stabilizują się na ogół w przedziale $0,9 \div 2,0$ m p.p.t. W postaci bardziej ciągłej warstwy zaobserwowano ich występowanie na całej praktycznie długości ul. Warszawskiej, a także w ul. Stołecznej w rejonie sond 11 i 12 etapu I oraz w badaniach II etapu w otworach 114, 119, 103..

Ponadto na stropie glin zastoiskowych w cienkiej warstwie piasków mogą wystąpić liczne sączenia silniejsze po okresach deszczów i roztopów, zanikające w okresie suszy.

W obrębie glin morenowych podścielających serię gruntów zastoiskowych występują wody związane z piaskami fluwiogłacjalnymi. Dość często także występuje nawodniona jak wspomniano warstwa piaszczysta poniżej lub około $5 \div 6$ m p.p.t.

Wody w tej warstwie znajdują się pod niewielkim ciśnieniem hydrostatycznym i są ujmowane przy pomocy studzien kopanych.

Zasadniczy poziom wodonośny ujmowany studniami głębinowymi zalega na ogół na głębokości $17 \div 18$ m do 25 m, a wody stabilizują się w tym przypadku w granicach $8 \div 10$ m p.p.t.

Przypowierzchniowe wody gruntowe są słabo agresywne w stosunku do betonu i stali.